

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **S. S.**
bytem X
zastoupený Mgr. Radkem Suchým, advokátem
sídlem Šítková 1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolacímu finančnímu ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2025, čj. 1411/25/5300-21444-712756

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále také „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také „správce daně“) ze dne 6. 4. 2023, čj.

2864582/23/2001-51522-111466, čj. 2865914/23/2001-51522-111466, čj. 2866976/23/2001-51522-111466, čj. 2867557/23/2001-51522-111466, čj. 2867986/23/2001-51522-111466 a čj. 2868549/23/2001-51522-111466, kterými byla žalobci dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec až prosinec 2021, a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti žalobce uhradit penále.

Žalobní body

2. Žalobce uvedl, že zásadním zdůvodněním postupu žalovaného byla skutečnost, že žalobce nebyl dostatečně součinný tím, že neposkytl daňové doklady a především evidence pro účely DPH vedené podle ustanovení § 100 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro předmětné zdaňovací období (dále jen „ZDPH“), za předmětná zdaňovací období.
3. Proti tomu však brojil žalobce již v řízení před správcem daně a tato tvrzení byla obsažena i v odvolání proti výše uvedeným platebním výměrům. Paralelně s probíhající daňovou kontrolou byly z důvodu vyšetřování a probíhajících úkonů Policie ČR při domovní prohlídce žalobci zabaveny veškeré doklady, účetní dokumentace, ale především rovněž veškerá výpočetní technika a paměťová zařízení. Žalobce pro účely daňové kontroly žádal policejní orgány o vrácení zajištěných věcí, avšak tyto žádosti byly odmítnuty. Prověřování probíhalo po celou dobu daňového řízení. I sám žalovaný konstatoval objektivní příčinu absence důkazních prostředků, které nemohl žalobce z uvedených příčin i při sebelepší vůli správci daně poskytnout.
4. Ve věci vedené Policií ČR dosud nebyla ani podána obžaloba. Žalobce v tomto trestním řízení jakoukoli vinu od počátku, kdy počal být ve věci prověřován, odmítá a má za to, že se v tomto kontextu jeví absurdním zdůvodnění rozhodnutí žalovaného, který v napadeném rozhodnutí konstatuje (a svým způsobem „doporučuje“) žalobci postup v trestním řízení, který by vyloučil neunesení důkazního břemene. Žalovaný přímo uvádí, že *„v rámci odvolacího řízení se pokusil neúspěšně zajistit odvolatelem uváděné důkazy u Policie ČR. Pokud by odvolatel byl součinný s orgány činnými v trestním řízení a sdělil jim přístupová hesla k zajištěné elektronice, bylo by případně možné ověřit, zda skutečně tvrzené důkazy na zajištěné elektronice jsou či nikoli. Toto se však nestalo. To, že odvolatel nutnou součinnost neposkytl a Kriministickému ústavu se příslušná hesla nepodařilo prolomit, nelze klást k tíži správce daně.“*
5. Žádný správní úřad, ani správce daně, ani žalovaný, nemá pravomoc jakýmkoli způsobem takto nepřímou zpochybňovat a svým způsobem i zasahovat do jednoho ze základních lidských práv žalobce, a to je právo na obhajobu. Každý správní úřad, i s ohledem na základní zásadu trestního řízení – presumpci nevinu je povinen respektovat právo kohokoli, nejen žalobce, se jakkoli obhajovat v trestním řízení a nepodmiňovat takový postup úspěchem v daňovém řízení a schopností unesení důkazního břemene.
6. Žalobce má za to, že jeho postoj a objektivní situace se zadrženou výpočetní technikou nemohly být v procesu dokazování při daňové kontrole i v daňovém řízení být k tíži. Správce daně měl tyto skutečnosti respektovat a bez důkazů, které nebylo možné objektivně předložit, nemohl doměřit daň. Pokud tak učinil, postupoval nezákonně. Pokud žalovaný odvolání z těchto důvodů zamítl a rozhodnutí potvrdil, vydal rozhodnutí, které trpí vadami a je nezákonné.

7. Žalobci je známo, že by v případě, že by nebyly jeho technické prostředky zadrženy Policií ČR, byl schopen doložit většinu účetních dokladů, např. k nákupu osobního vozidla v hodnotě více jak 2 miliony Kč s DPH apod.
8. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby Městský soud v Praze rozhodnutí žalovaného zrušil.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný k námitce absence důkazních prostředků z důvodu zabavení veškerých dokladů, účetní dokumentace, ale především veškeré výpočetní techniky a paměťových zařízení Policií ČR při domovní prohlídce u žalobce uvedl, že dne 18. 2. 2022 byla u žalobce zahájena daňová kontrola na DPH za předmětná zdaňovací období. K zabavení výpočetní techniky Policií ČR však došlo až dne 3. 4. 2023.
10. Žalobce tak v rámci více než jednoho roku nepředložil správci daně primární důkazní prostředky, tj. daňové doklady a evidence pro účely DPH, a to ani na opakované výzvy ze strany správce daně, přičemž lze předpokládat, že žalobce těmito důkazními prostředky disponoval již při sestavování daňových přiznání, tj. nejpozději dne 26. 9. 2021 pro zdaňovací období červenec 2021, dne 14. 11. 2021 pro zdaňovací období srpen a září 2021, dne 27. 12. 2021 pro zdaňovací období říjen a listopad 2021 a dne 26. 1. 2022 pro zdaňovací období prosinec 2021. Navíc dne 25. 9. 2022 žalobce sdělil žalovanému: „*Na základě zprávy od klienta sděluji, že účetnictví nebylo policií zabaveno, ale pouze bylo vyžádáno několik dokladů, které budou vráceny. V termínu pro vyjádření do 10.10.2022 bude tedy možné předložit již kompletní účetnictví současně s odpověďmi na dotazy správce daně.*“ K předložení kompletního účetnictví však nedošlo, a to ani po přislíbeném termínu. Z tohoto je jasně zřetelné, že žalobce mohl důkazní prostředky poskytnout ještě před namítaným zabavením dokladů, účetní dokumentace, výpočetní techniky a paměťových zařízení Policií ČR.
11. I přesto, že žalobce skutečně žádal policejní orgány o vrácení zajištěných věcí a tyto žádosti byly odmítnuty, nelze dle žalovaného této námitce přisvědčit. Žalobce měl dostatečný časový prostor pro předložení potřebných důkazních prostředků, který nevyužil. Dále je pak třeba dodat, že neexistovalo ani dostatečné relevantní přesvědčení o tom, že se na zabavené výpočetní technice skutečně nachází účetní doklady a evidence k předmětným zdaňovacím obdobím, které by svědčily o skutečnosti, že žalobce uplatnil ve všech předmětných zdaňovacích obdobích červenec 2021 až prosinec 2021 nárok na odpočet daně v oddíle B3. Tyto pochybnosti správce daně vyplývají jednak z vyjádření samotného žalobce před zahájením domovní prohlídky, kdy sdělil následující: „*Pokud jde o účetnictví, tedy ucelenou evidenci účetních dokladů, které jsem vykázal v oddíle B3 kontrolního hlášení, tak bych musel zjistit, jak to je. U sebe doma ho nemám. U sebe v počítači mám tak maximálně tabulku, kde si eviduji spíše vydané faktury než přijaté doklady. Část dokladů společností BARO Company, NUSZO plus, Trade Systém Jih 3 bude asi u mě doma a část u pana Vondráka.*“ Toto sdělení žalobce je zároveň v rozporu s jeho dalším tvrzením uvedeným v žalobě, a to, že mu je „*známo, že by v případě, že by nebyly jeho technické prostředky zadrženy Policií ČR, byl schopen doložit většinu účetních dokladů, např. k nákupu osobního vozidla v hodnotě více jak 2 miliony Kč s DPH apod.*“.
12. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce týkající se nesouhlasu s neunesením důkazního břemene ve smyslu ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu ve věci prokázání nároku na odpočet daně. Daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má jak

povinnost sám daň přiznat, tedy nese břemeno tvrzení, tak rovněž povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Je tedy odpovědný za to, že jím předložené důkazy budou prokazovat jeho tvrzení. Žalobce je primárně povinen v souladu s ustanovením § 73 odst. 1 písm. a) ZDPH předložit daňové doklady se všemi zákonnými náležitostmi.

13. Žalobce ovšem předložil pouze doklady, které jsou převážně nečitelné, z předložených naskenovaných souborů nelze ověřit, kolik bylo předloženo dokladů, zda byly předložené doklady úplné, stejně jako to, zda předložené doklady (včetně úplných a čitelných) byly žalobcem skutečně uplatněny v předmětných zdaňovacích obdobích. Proto žalovaný setrval na svém dosavadním závěru, že žalobce nesplnil již prvotní formální podmínku pro uplatnění nároku na odpočet daně z deklarovaných přijatých plnění, tedy podmínku předložení evidencí pro účely DPH, z nichž by vyplývalo, ze kterých plnění si uplatnil v předmětných zdaňovacích obdobích odpočet daně, a tedy zda se jedná o plnění dle předložených daňových dokladů.
14. Žalovaný dále sdělil, že výrokem napadeného rozhodnutí žádným způsobem nehodnotil ani nezpochybnou práva žalobce v trestním řízení. Pouze uvedl, že nebylo možné ověřit existenci důkazních prostředků, na které se žalobce v daňovém řízení odvolával, neboť přístup k nim byl technicky znemožněn z důvodu nesdělení přístupových údajů k zajištěné elektronice, kterou měla ve svém držení Policie ČR. Tato okolnost byla zohledněna výlučně z pohledu dokazování v daňovém řízení, v němž žalobce nese důkazní břemeno k prokázání tvrzených skutečností, v tomto případě k doložení nároku na odpočet DPH. Nejednalo se tedy o žádné podmiňování daňového řízení postoji žalobce v řízení trestním, nýbrž o věcný důsledek nemožnosti provést navržené důkazy, jejichž existenci žalobce opakovaně namítal.
15. Žalovaný se v rámci odvolacího řízení pokusil důkazní prostředky, na něž se žalobce odkazoval, opatřit prostřednictvím Policie ČR. Tato snaha byla neúspěšná právě proto, že nebyly k dispozici přístupové údaje k zabavené elektronice. Žalobce přitom tuto překážku mohl a měl odstranit, pokud měl za to, že daná data mohou svědčit v jeho prospěch. Nejednalo se o žádnou sankci za výkon práv v trestním řízení, nýbrž o vyhodnocení důkazní situace v daňovém řízení.
16. Žalobce nesplnil formální podmínku nároku na odpočet daně, a správce daně proto postupoval v souladu s platným právem, pokud tento nárok žalobci neuznal. Žalobcem vznesené námitky nejsou podle žalovaného důvodné, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Rozhodné skutkové okolnosti, dosavadní průběh řízení a obsah spisového materiálu

17. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
18. Správce daně dne 18. 2. 2022 u žalobce zahájil kontrolu DPH za zdaňovací období červenec až prosinec 2021. Po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce neprokázal oprávněnost uplatněného nároku u přijatých plnění, která vykázal v oddíle B3 (plnění s hodnotou do 10 000 Kč), kdy se jedná o přijatá plnění bez identifikace dodavatele. Žalobce během celého řízení předložil pouze část zjednodušených daňových dokladů, většinou v nečitelné podobě a bez doložení povinné evidence k DPH. Z žalobcem předložených dokladů a bez doložené evidence k DPH tak nebylo možné zjistit, v jakém zdaňovacím období byl z konkrétního daňového dokladu nárok na odpočet uplatněn.
19. Dne 3. 4. 2023 bylo žalobci doručeno Oznamení o ukončení daňové kontroly, ke kterému byla přiložena Zpráva o daňové kontrole čj. 2611888/23/2008-60563-109767. Správce daně

následně vydal dodatečné platební výměry. Žalobce se proti těmto rozhodnutím odvolal. V rámci odvolacího řízení bylo provedeno doplnění řízení. Dne 25. 11. 2024 doručil žalovaný žalobci seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzvu k vyjádření se v rámci odvolacího řízení čj. 34602/24/5300-21444-712756. Žalobce na toto seznámení nijak nereagoval. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

20. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas a žalovaný nařízení jednání nepožadoval (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále též „NSS“ ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008 - 117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu též online na www.nssoud.cz, a publikovaný pod č. 2383/2011 ve Sbírce NSS).
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
23. Žaloba není důvodná.
24. Podstata sporu spočívá v prokázání naplnění podmínek podle ustanovení § 72 a 73 ZDPH, tedy v posouzení, zda žalobce unesl své důkazní břemeno a prokázal naplnění podmínek pro vznik nároku na odpočet daně za předmětná zdaňovací období.

Posouzení jednotlivých žalobních bodů

25. Žalobce zejména namítal, že mu nelze klást k tíži, že nebyl dostatečně součinný, když neposkytl daňové doklady, a především evidence pro účely DPH za předmětná zdaňovací období. Paralelně s probíhající daňovou kontrolou byly z důvodu vyšetřování a probíhajících úkonů Policie ČR při domovní prohlídce žalobci zabaveny veškeré doklady, účetní dokumentace, ale především rovněž veškerá výpočetní technika a paměťová zařízení. Žalobce pro účely daňové kontroly žádal policejní orgány o vrácení zajištěných věcí, avšak tyto žádosti byly odmítnuty. Žalobce má za to, že jeho postoj a objektivní situace se zadržanou výpočetní technikou nemohly být v procesu dokazování při daňové kontrole i daňovém řízení kladen k jeho tíži. Správce daně měl tyto skutečnosti respektovat a bez důkazů, které nebylo možné objektivně předložit, nemohl doměřit daň.
26. Žalovaný odepřel nárok žalobce na odpočet DPH z přijatých plnění za předmětná období pro neprokázání splnění podmínky zakotvené v § 72 a § 73 ZDPH, kdy žalobce přes výzvu správce daně neodstranil pochybnosti a neprokázal uskutečnění zdanitelného plnění.
27. Otázce rozložení důkazního břemene v daňovém řízení se správní soudy opakovaně věnovaly. V této souvislosti lze odkázat například na rozsudek ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 Afs 21/2013 - 66, ve kterém NSS popsál rozložení důkazního břemene následovně: „*Daňové řízení je postaveno na zásadě, že daňový subjekt má jednak povinnost daň přiznat (břemeno tvrzení) a jednak povinnost toto své tvrzení prokázat (břemeno důkazní). [...] Svá tvrzení daňový subjekt prokazuje zejména svým účetnictvím a jinými povinnými evidencemi a záznamy (srov.*

např. rozsudky NSS ze dne 26. 9. 2012, čj. 8 Afs 14/2012 - 65, ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 - 119, č. 1572/2008 Sb. NSS, ze dne 16. 7. 2009, čj. 1 Afs 57/2009 - 83, nebo ze dne 8. 7. 2010, čj. 1 Afs 39/2010 - 124). I když daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, správce daně může ve smyslu § 31 odst. 8 písm. c) zákona o správě daní, respektive § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, vyjádřit pochybnosti týkající se věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. V tomto ohledu správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k důvodnosti jeho pochyb. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují „vážné a důvodné pochyby“ (srov. cit. rozsudek čj. 2 Afs 24/2007 - 119). Správce daně je proto povinen označit konkrétní skutečnosti, na jejichž základě hodnotí předložené evidence jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Jen tak může unést své zákonné důkazní břemeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, čj. 9 Afs 30/2008 - 86). Pokud správce daně shora uvedené skutečnosti prokáže, důkazní břemeno přechází zpět na daňový subjekt, který je povinen doložit pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k danému obchodnímu případu, popř. svá tvrzení korigovat. Tyto skutečnosti bude daňový subjekt prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím (srov. cit. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 39/2010 - 124, či čj. 2 Afs 24/2007 - 119).“ K obdobným závěrům dospěl NSS i např. v rozsudcích ze dne 30. 9. 2015, čj. 2 Afs 193/2015 - 70, ze dne 12. 2. 2015, čj. 9 Afs 152/2013 - 49, ze dne 14. 12. 2016, čj. 4 Afs 179/2016 - 60, ze dne 18. 1. 2012, čj. 1 Afs 75/2011 - 62 či ze dne 4. 2. 2021, čj. 7 Afs 224/2020 - 31.

28. Z uvedeného vyplývá, že primární povinnost prokázat rozhodné skutečnosti má daňový subjekt, který doklady předkládá. Správce daně je povinen „*pouze*“ prokázat, že existují vážné a důvodné pochybnosti o údajích, v předložených dokladech tvrzených. Správce daně proto musí uvést konkrétní pochybnosti o věrohodnosti, úplnosti, průkaznosti nebo správnosti účetnictví či předložených dokladů. Je nutno zdůraznit, že správce daně není povinen prokazovat, že k plnění došlo jiným způsobem, správce daně je povinen prokázat pochybnosti o tom, že k plnění došlo způsobem, který vyplývá z předložených dokladů.
29. V dané věci je žalobce přesvědčen, že mu v unesení důkazního břemene zabránily objektivní okolnosti, když mu Policie ČR při domovní prohlídce zabavila veškeré doklady, účetní dokumentace, ale především rovněž veškerou výpočetní techniku a paměťová zařízení. Soud konstatuje, že není sporu o tom, že důkazní břemeno k prokázání veškerých skutečností uvedených v daňových přiznáních tížilo žalobce. Ten správci daně poskytl pouze zjednodušené daňové doklady a daňové doklady (ve formátu zjednodušených daňových dokladů), ve většině případů v nečitelné podobě. Z předložených dokladů se jako jednoho dodavatele převážně za zdaňovací období říjen až prosinec 2020 a leden 2021 (tedy za zdaňovací období zde neřešená) podařilo identifikovat společnost NUSZO plus s. r. o., DIČ: CZ07217811 (dále jen „*NUSZO plus*“). Dále žalobce předložil daňové doklady dodavatele ČSOB Leasing, a. s., za nájemné k RZ 8AC 9594 a daňové doklady dodavatele CENTRAL INVEST s. r. o. za nájemné na adrese Kladno, Huťská 1557. Předmětem nároku na odpočet daně měl být i nákup pohonných hmot.
30. Správce daně dne 7. 3. 2022 odeslal žalobci Výzvu k předložení dokladů čj. 1742751/22/2008-60563-109767, ve které požadoval předložení daňových dokladů a důkazních prostředků, na základě kterých daňový subjekt uplatnil nárok na odpočet daně v jednotlivých zdaňovacích obdobích leden 2021 až prosinec 2021, a to vzhledem k tomu, že veškerá přijatá plnění uvedl

daňový subjekt v oddíle B3 kontrolních hlášení za období leden 2021 až prosinec 2021, tudíž byl povinen pro uplatnění nároku na odpočet daně mít daňové doklady k dispozici.

31. Dne 14. 3. 2022 byla správci daně doručena žádost žalobce o prodloužení lhůty k předložení dokladů do 31. 3. 2022. Žádosti o prodloužení lhůty k předložení dokladů do 31. 3. 2022 bylo vyhověno. Dne 1. 4. 2022 zaslal žalobce správci daně doklady daňového subjektu. Jednalo se o zjednodušené daňové doklady a daňové doklady (ve formátu zjednodušených daňových dokladů) v neidentifikovatelném množství. Většina zjednodušených daňových dokladů a daňových dokladů byla nečitelná, rozmazaná či nekompletní. O této skutečnosti byl žalobce informován telefonicky (úřední záznam ze dne 4. 4. 2022, čj. 2939729/22/2008-60563-109767).
32. Dne 31. 3. 2022 byla žalovanému doručena žádost žalobce o prodloužení lhůty k předložení dokladů z technických důvodů, blíže nespécifikovaných, do 10. 4. 2022. Žalovaný následně žalobci opětovně prodloužil lhůtu. Dne 4. 4. 2022 zaslal žalobce správci daně další doklady daňového subjektu. Jednalo se opět o zjednodušené daňové doklady a daňové doklady (ve formátu zjednodušených daňových dokladů) v neidentifikovatelném množství. Většina zjednodušených daňových dokladů a daňových dokladů byla opět nečitelná, rozmazaná či nekompletní. Jako dodavatel byla na daňových dokladech identifikována opět zejména obchodní korporace NUSZO plus s datem plnění na dokladech říjen 2020 až prosinec 2020.
33. K ověření přijatých plnění daňového subjektu zaslal správce daně dne 6. 4. 2022 dodavateli daňového subjektu obchodní korporaci NUSZO plus Výzvu k poskytnutí údajů čj. 3018648/22/2008-60563-109767. Na Výzvu nebylo dodavatelem nijak reagováno. V rámci vyhledávací činnosti prvostupňový správce daně zjistil (úřední záznam čj. 3175411/22/2008-60563-109767), že společnost NUSZO plus ke dni 18. 5. 2021 ukončila činnost v režimu živnostenského zákona, sídlí na adrese, kde je zapsáno více než 1 000 daňových subjektů, nemá nahlášenou žádnou provozovnu, není prezentována na internetu, v období od 29. 8. 2020 do 12. 10. 2021 byla společnost vedena jako nespolehlivý plátce a od 12. 10. 2021 jako nespolehlivá osoba, od března 2020 společnost NUSZO plus nepodává přiznání k DPH. Prvostupňovému správci daně se tak tvrzení žalobce nepodařilo u dodavatele NUSZO plus jakkoliv ověřit.
34. Dne 10. 4. 2022 zaslal žalobce správci daně další doklady daňového subjektu. Jednalo se opět o zjednodušené daňové doklady a daňové doklady (ve formátu zjednodušených daňových dokladů) v neidentifikovatelném množství. Většina zjednodušených daňových dokladů a daňových dokladů byla opět nečitelná, rozmazaná či nekompletní. Jako dodavatel byla na daňových dokladech identifikována opět zejména obchodní korporace NUSZO plus s datem plnění na dokladech říjen 2020 až prosinec 2020 a zejména leden 2021. Téhož dne byla správci daně doručena další žádost žalobce o prodloužení lhůty k předložení dokladů. Žádost žalobce odůvodnil technickými problémy, blíže nespécifikovanými, s datem prodloužení lhůty k předložení dokladů do 20. 4. 2022. Žádost o prodloužení lhůty byla zamítnuta.
35. Správce daně ve dnech 12. 4. 2022 a 13. 4. 2022 telefonicky kontaktoval zástupce žalobce se žádostí o fyzické předání originálů daňových dokladů k předmětné daňové kontrole, z důvodů nečitelnosti dokladů. Zástupce žalobce sdělil, že po konzultaci s daňovým subjektem se dne 14. 4. 2022 ozve, což učinil a navrhl další přeskenování daňových dokladů nebo oskenování dokladů správcem daně. Správce daně reagoval sdělením, že si převezme originály dokladů. Zástupce žalobce opětovně sdělil, že tuto informaci musí znovu

konzultovat s daňovým subjektem a bude správce daně kontaktovat. Zástupce žalobce se však správci daně nezavolal a telefon správci daně poté ani nezvedl.

36. Správce daně z předložených dokumentů byly zjištěny nesrovnalosti, vzhledem k absenci povinných evidencí bez konkretizace zdaňovacího období, ve kterém nárok na odpočet daně z jednotlivých předložených dokladů daňový subjekt uplatnil a bez prokázání, zda nárok na odpočet daně nebyl uplatněn ve zdaňovacím období roku 2020, neboť část daňových dokladů od obchodní korporace NUSZO plus byla vystavena v období říjen 2020 až prosinec 2020. Daňový subjekt sice v podaných kontrolních hlášeníh za říjen 2020 až prosinec 2020 netvrdí žádná přijatá zdanitelná plnění, ale nárok na odpočet daně v podaných příznáníh za toto období vykázal, a to ve výši za říjen 2020 v základu daně 4 451 121 Kč a daně v základní sazbě ve výši 934 735 Kč, za listopad 2020 v základu daně 4 274 300 Kč a daně v základní sazbě ve výši 897 603 Kč, a za prosinec 2020 v základu daně 4 907 455 Kč a daně v základní sazbě ve výši 1 030 566 Kč. K tomuto správce daně dále uvedl, že pochybnosti o předložených daňových dokladech od obchodní korporace NUSZO plus vyplývají i ze skutečnosti zákazu provozu maloobchodních prodejen v souvislosti s onemocněním Covid-19 (SARS CoV-2), vydávaných usnesením vlády o omezení maloobchodního prodeje, např. Usnesení č. 1103 v průběhu října 2020 až prosince 2020. Ani daňové doklady od ČSOB Leasing bez konkretizace zdaňovacího období, ve kterém nárok na odpočet daně z jednotlivých předložených dokladů daňový subjekt uplatnil, nemohou být uznány jako důkazní prostředek o plněníh, která jsou předmětem nároku na odpočet daně v jednotlivých zdaňovacích obdobích červenec 2021 až prosinec 2021. Také k daňovým dokladům vystavených obchodní korporací CENTRAL INVEST za nájemné na adrese Huťská 1557, Kladno, nelze vzhledem k absenci povinných evidencí k DPH za jednotlivá zdaňovací období červenec 2021 až prosinec 2021 nárok uplatnit. K nároku na odpočet daně z nákupu pohonných hmot správce daně zjistil, že daňový subjekt je sice vlastníkem motorového vozidla, které ale k ekonomické činnosti nevyužívá, příznání k silniční dani nepodává, není tedy zřejmé, jak byl nárok na odpočet daně za nákup pohonných hmot použit k uskutečňování ekonomické činnosti.
37. Daňový subjekt tak nepředložil evidenci pro účely DPH vedené podle § 100 ZDPH za kontrolovaná zdaňovací období leden 2021 až prosinec 2021. Daňový subjekt je plátcem daně z přidané hodnoty a podle § 100 ZDPH je povinen vést evidenci pro účely DPH, která obsahuje veškeré údaje vztahující se k jeho daňovým povinnostem. Správce daně požadoval předložení evidencí pro účely DPH, daňový subjekt však požadované evidence pro účely DPH nepředložil.
38. Žalobce se odvolává na vyšetřování a probíhající úkony Policie ČR, kdy mu byly při domovní prohlídce zabaveny veškeré doklady, účetní dokumentace, ale především rovněž veškerá výpočetní technika a paměťová zařízení. Tomuto tvrzení však nelze přisvědčit, k zabavení výpočetní techniky Policií ČR došlo až dne 3. 4. 2023. Žalobce tak v rámci více než jednoho roku nepředložil správci daně primární důkazní prostředky, tj. daňové doklady a evidence pro účely DPH, a to ani na opakované výzvy ze strany správce daně, přičemž těmito důkazními prostředky musel disponovat již při sestavování daňových příznáníh, tj. nejpozději dne 26. 9. 2021 pro zdaňovací období červenec 2021, dne 14. 11. 2021 pro zdaňovací období srpen a září 2021, dne 27. 12. 2021 pro zdaňovací období říjen a listopad 2021 a dne 26. 1. 2022 pro zdaňovací období prosinec 2021.

39. Žalobce dále uvedl, že pro účely daňové kontroly žádal policejní orgány o vrácení zajištěných věcí, avšak tyto žádosti byly odmítnuty. K tomu však soud – ve shodě se žalovaným podotýká, že žalobce měl dostatečný časový prostor pro předložení potřebných důkazních prostředků, který nevyužil. Je také nutné přisvědčit žalovanému, že neexistuje dostatečné relevantní přesvědčení o tom, že se na zabavené výpočetní technice skutečně nachází účetní doklady a evidence k předmětným zdaňovacím obdobím svědčící o skutečnosti, že žalobce uplatnil ve všech předmětných zdaňovacích obdobích červenec 2021 až prosinec 2021 nárok na odpočet daně v oddíle B3. Tyto pochybnosti vyplývají také z vyjádření samotného žalobce před zahájením domovní prohlídky, kdy sdělil policejnímu orgánu následující: „Pokud jde o účetnictví, tedy ucelenou evidenci účetních dokladů, které jsem vykázal v oddíle B3 kontrolního hlášení, tak bych musel zjistit, jak to je. U sebe doma ho nemám. U sebe v počítači mám tak maximálně tabulku, kde si eviduji spíše vydané faktury než přijaté doklady. Část dokladů společnosti BARO Company, NUSZO plus, Trade Systém Jih 3 bude asi u mě doma a část u pana Vondráka.“ (Odpověď na výzvu ze dne 2. 8. 2023, čj. KRPA-59413-350/TČ-2022-000093-VK ze dne 16. 8. 2023).
40. Žalobce tak nepředložil kompletní účetnictví, přičemž je jasně zřetelné, že žalobce mohl důkazní prostředky poskytnout ještě před namítaným zabavením dokladů, účetní dokumentace, výpočetní techniky a paměťových zařízení Policií ČR.
41. Na základě všech výše uvedených zjištění a předložených důkazních prostředků je zřejmé, že žalobce nesplnil již prvotní formální podmínku pro uplatnění nároku na odpočet daně z deklarovaných přijatých plnění, tedy předložení evidencí pro účely DPH, z nichž by vyplývalo, ze kterých plnění si uplatnil v předmětných zdaňovacích obdobích odpočet daně, a tedy zda se jedná o plnění dle předložených daňových dokladů. To žalobce neučinil ani na opakované výzvy správce daně. Žalobce tak neunesl důkazní břemeno ve věci prokázání nároku na odpočet daně v souladu s ustanovením § 72 a § 73 ZDPH. Hodnocení důkazů správcem daně je řádně a podrobně zachyceno ve Zprávě o daňové kontrole ze dne 31. 3. 2023, čj. 2611888/22/2008-60563-109767 a je součástí správního spisu, soud na ně proto plně odkazuje.

Závěr a náklady řízení

42. Na základě všech výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. července 2025

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu